स यथासमयं चक्रे बलिं बलवतांवरः। ब्राह्मणांस्तु सुमन्त्रज्ञान् कारयामास मङ्गलं।
सुखपुण्याहघोषस्य पुण्यस्य समनन्तरं। विविशुर्विविधं गृह्य शस्त्रोपकरणं नराः।
ततो बद्धाङ्गुलित्राणा बद्धकक्षा महारथाः। बद्धतूणाः सधनुषो विविशुर्भरतर्षभाः।
अनुज्येष्ठन्तु ते तत्र युधिष्ठिरपुरोगमाः। चक्रुरस्त्रं महावीर्य्याः कुमाराः परमाद्भुतं। ५२२५
केचिच्छराक्षेपभयाच्छिरांस्यवननामिरे। मनुजा धृष्टमपरे वीक्षाञ्चक्रुः सुविस्मिताः।
ते स्म लक्ष्याणि बिभिदुर्ब्बाणैर्नामाङ्कशोभितैः। विविधैर्लाघवोत्सृष्टै रुह्यन्तो वाजिभिर्द्रुतं।
तत्कुमारबलं तत्र गृहीतशरकार्मुकं। गन्धर्व्वनगराकारं प्रेक्ष्य ते विस्मिताऽभवन्।
सहसा चुक्रुशुश्चान्ये नराः शतसहस्रशः। विस्मयोत्फुल्लनयनाः साधुसाध्विति भारत।
कृत्वा धनुषि ते मार्गान् रथचर्य्यासु चासकृत्। गजपृष्ठेऽश्वपृष्ठे च नियुद्धे च महाबलाः। ५२४० भीम॰
गृहीतखड्गचर्म्माणस्ततो भूयः प्रहारिणः। त्सरुमार्गान्यथोद्दिष्टां श्चेरुः सर्व्वासु भूमिषु।
लाघवं सौष्ठवं शोभां स्थिरत्वं दृढमुष्टितां। ददृशुस्तत्र सर्व्वेषां प्रयोगं खड्गचर्म्मणोः।
अथ तौ नित्यसंहृष्टौ सुयोधनवृकोदरौ। अवतीर्णौ गदाहस्तावेकशृङ्गाविवाचलौ।
बद्धकक्षौ महाबाहू पौरुषे पर्य्यवस्थितौ। दृंहन्तौ वासिताहेतोः समदाविव कुञ्जरौ।
तौ प्रदक्षिणसव्यानि मण्डलानि महाबलौ। चेरतुर्निर्म्मलगदौ समदाविव कुञ्जरौ। ५२४५
विदुरो धृतराष्ट्राय गान्धार्य्याः पाण्डवारणिः। न्यवेदयेतां तत्सर्व्वं कुमाराणां विचेष्टितं।
इत्यादिपर्व्वणि सम्भवपर्व्वण्यस्त्रदर्शने चतुस्त्रिंशदधिकशततोऽध्यायः॥ १३४॥
॥ वैशम्पायन उवाच॥ कुरुराजे हि रङ्गस्थे भीमे च बलिनांवरे। पक्षपातकृतस्नेहः सद्विधेवाभवज्जनः।
हा वीर कुरुराजेति हा भीम इति जल्पतां। पुरुषाणां सुविपुलाः प्रणादाः सहसोत्थिताः।
ततः क्षुब्धार्णवनिभं रङ्गमालोक्य बुद्धिमान्। भारद्वाजः प्रियं पुत्रमश्वत्थामानमब्रवीत्।
॥ द्रोण उवाच॥ वारयैतौ महावीर्य्यौ कृतयोग्यावुभावपि। माभूद्रङ्गप्रकोपोऽयं भीमदुर्य्योधनोद्भवः। ५२५०
॥ वैशम्पायन उवाच॥ ततस्तावुद्यतगदौ गुरुपुत्रेण वारितौ। युगान्तानिलसंक्षुब्धौ महावेलाविवार्णवौ।
ततो रङ्गाङ्गणगतो द्रोणो वचनमब्रवीत्। निवार्य्य वादित्रगणं महामेघनिभस्वनं।
यो मे पुत्रात्प्रियतरः सर्व्वशस्त्रविशारदः। ऐन्द्रिरिन्द्रानुजसमः स पार्थो दृश्यतामिति।
आचार्य्यवचनेनाथ कृतस्वस्त्ययनो युवा। बद्धगोधाङ्गुलित्राणः पूर्णतूणः सकार्म्मुकः।
काञ्चनं कवचं बिभ्रत्प्रत्यदृश्यत फाल्गुनः। सार्क्कः सेन्द्रायुधतडित्समन्ध इव तोयदः। ५२५५
ततः सर्व्वस्य रङ्गस्य समुत्पिञ्जलकोऽभवत्। प्रावाद्यन्त च वाद्यानि सशङ्खानि समन्ततः।
एष कुन्तीसुतः श्रीमानेष मध्यमपाण्डवः। एष पुत्रो महेन्द्रस्य कुरूणामेष रक्षिता।
एषोऽस्त्रविदुषां श्रेष्ठ एष धर्म्मभृतां वरः। एष शीलवतांञ्चापि शीलज्ञाननिधिः परः।
इत्येवं तुमुला वाचः शुश्रुवुः प्रेक्षकेरिताः। कुन्त्याः प्रस्त्रवसंयुक्तैरस्त्रैः क्लिन्नमुरोऽभवत्।
तेन शब्देन महता पूर्णश्रुतिरथाब्रवीत्। धृतराष्ट्रो नरश्रेष्ठो विदुरं हृष्टमानसः। ५२६०